

indbringe et Forslag af et saadant Indhold, og naar jeg først har gjort det nu, efter at have været i Rigsdagen i c. 5 Aar, maa Grunden alene søges i de politiske Forhold, der formentlig ikke hidtil have tilladt en rent saglig Behandling af dette Forslag. Det er mit Ønske, at det Forslag, jeg indbringer idag, kun maa blive undergivet en saglig Behandling. Jeg har gjort mig Umage for ved dets Affattelse at sørge for, at det ikke har Spor af politisk Anstrøg. Ingen vil vistnok betvivle, at dette Forslag rører ved et Omraade, hvor der er den største Trang til at reformere, et Omraade, hvor Retsbeskyttelsen, saa at sige, er ganske illusorisk. Da jeg imidlertid ønsker at udtale mig nærmere ved 1ste Behandling, hvor ærede Medlemmer kunne faae Bejlighed til at imødegaa de Anstuelser, jeg har nedlagt i Forslaget, og da jeg haaber, at der ved 1ste Behandling vil blive en indgaaende Diskussion om denne for den almindelige Retsbevidsthed og de enkelte Individuer paatrængende Sag, skal jeg i Dag indskrænke mig til ganske kort at angive, hvad Forslaget gaar ud paa. Dets § 1 gaar ud paa at lade Tilfalte møde med en bestikket eller af ham selv antaget Defensor, saasnart Grundlovsforhøret er forbi, og Underjøgelsen ikke bortfalder uden yderligere Forhørs Optagelse. § 2 indeholder de nærmere Regler om Defensors Stilling under Forhøret. § 3 medfører den af § 1 følgende Regel, at Erklæringer og Tilstaaelser i Grundlovsforhøret ikke kunne faae nogen afgjørende Betydning ved Sagens Paadømmelse, medmindre de gjentages, efterat Defensor er kommen til Stede, eller deres Rigtighed fremgaar af Sagens øvrige Omstændigheder. Lovforslagets § 5 gaar ud paa, at der i Kjøbenhavn og omliggende Virker skal ansættes et passende Antal Stenografer, som skulle være til Stede under Forhørerne og optage et stenografisk Referat af Alt, hvad der passerer i dem. Denne Bestemmelse lægger jeg særlig Vægt paa. Endvidere gaar § 5 ud paa, at Justitsministeriet skal være bemyndiget til udenfor de nævnte Omraader, hvor Forholdene gjøre det nødvendigt eller ønskeligt, at lade optage stenografisk Referat af de i denne Lov ommeldte Forhører enten for et enkelt Tilfældes Bedkommende, eller, hvor Retsbetjentens hele Afserd gjør det ønskeligt, for kortere eller længere Tid. Ved at foreslaa et stenografisk Referat har jeg ment tillige at aabne en Vej til Affstæffelsen af Retsvidneinstitutionen, som herhjemme er ganske illusorisk og næppe kan omordnes ved at gjøre Retsvidnepligten til et borgerligt Ombud, da der næppe vil findes Jolk,

som har Tid eller Leilighed til at paatage sig det. — Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Thingets Velvillie og til den skarpest mulige Drøftelse, da jeg anser det for at være et Forslag, om hvilket det maa siges, at selv om der kan udsættes en hel Del paa dets enkelte Bestemmelser, er dog Forslagets Indhold af den Bestaffenhed, at dets Gjennemførelse maa anses for paatrængende nødvendig.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingsmanden for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) forelægger: a. Forslag til Lov om Kvinders kommunale Valgret og Valgbarhed. b. Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 23de December 1865 om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

Forslagsstilleren (Bajer): Begge de Forslag, jeg skal have den Ære at forelægge, ere Thinget bekendte i Forveien. Med Hensyn til det første vil det erindres, at der i Slutningen af forrige Rigsdags-samling viste sig ikke ringe Udlyst for Muligheden af at gennemføre en Lov om Kvinders kommunale Valgret, naar der derom blev opstillet et særligt Lovforslag, og dette kom til at omfatte hele Riget og ikke Kjøbenhavn alene, som det var foreslaaet sidste Gang. Det er derfor, jeg tillader mig at fremsætte dette Lovforslag, som fyldestgjør disse Betingelser, og iøvrigt stiller sig paa det saafaldte islandiske Standpunkt, det vil sige henholder sig til den Lov af 12te Mai 1882, ifølge hvilken islandiske Kvinder fik kommunal Valgret. Naar jeg har taget Valgbarhed med, er det nærmest af Hensyn til, at den svenske Rigsdag den 18de Juni d. A. har vedtaget et Forslag om, at Kvinder skulle kunne vælges til Skoleraad og til Fattigbestyrelser — i Sverig have Kvinder jo alt kommunal Valgret — og jeg ønskede derfor, at ogsaa dette Spørgsmaal kom frem til Overveielse ved denne Leilighed.

Det andet Lovforslag, om Forandringer i den kjøbenhavnske Borgerrepræsentantlov, forelægges næstgaaende i samme Form som den, hvori det med 54 Stemmer mod 11, altsaa med et meget stort Flertal, blev vedtaget af Folkethinget den 25de Marts d. A. Forslaget blev rigtig nok forkastet i Landstinget den 29de samme Maaned, men dog